

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-177(13)12/13/MJ

Warszawa, dn. 17 kwietnia 2013 r.

DECYZJA DNR-1/37/2013

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a w związku z art. 11 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa swetra DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż produkt ten, ze względu na zastosowanie wolnych końców sznurów ściągających w okolicy pasa z trójwymiarowymi ozdobami bez przymocowania ich do ubioru oraz wystających na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, nie jest bezpieczny i w przypadku swetra DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08) wprowadzonego na rynek, nakazuje przedsiębiorcy Ibrahimowi Kaymaz, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ten produkt.
- 2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN

IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt 1 w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

- 3) art. 33a ust 3 pkt 1 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa tj. swetrów DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 28 września 2012 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej w sklepie Textil Market w Katowicach, należącym do przedsiębiorcy ADESSO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w Andrychowie, dotyczący swetrów DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08), zwanego dalej „swetrem”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie.

dowód: protokół kontroli nr KJ.8361.273.2012 - k. 7-10 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej;

Sweter DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08) jest przeznaczony dla dzieci, z naszytymi z przodu kieszonkami, nieposiadający rekawów. W obrębie pasa zastosowano sznurek ściągający z trójwymiarową ozdobą (pompon). Sznurek ściągający nie został przymocowany do ubrania, co powoduje, iż przesuwają się on swobodnie, przechodząc na przemian przez otwory w swetrze. Swobodne końce sznurka

ściąającego, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, wystają na długość większą niż 140 mm każdy. Do swetra dołączono kartonową etykietę zawierającą m.in. następujące informacje: *“DYSTRYBUTOR: LICY GOKSEL GULER, ul. NADRZECZNA LOK. C-54, JABLONOWO 7A, 05-552 WÓLKA KOSOWSKA”*.

dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 6/KJ.8361.273.2012 - k. 12-13
akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej;

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie Textil Market w Katowicach, należącym do przedsiębiorcy ADESSO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w Andrychowie, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*, zwanej dalej „normą” dokonali oceny organoleptycznej przedmiotowego swetra. W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili zastosowanie wolnych końców sznurów ściąających w okolicy pasa z trójwymiarowymi ozdobami, bez przymocowania ich do ubioru (na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków) oraz wystających na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, co narusza pkt. 3.1.1, 3.1.3 i 3.4.1 normy. Zgodnie z pkt. 3.1.1 normy, wolne końce sznurków ściąających nie powinny mieć trójwymiarowych ozdób ani supłów i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, na przykład przez zgrzanie termiczne bądź zaryglowanie. Zgodnie z pkt 3.1.3 normy, jeśli zastosowano sznurki ściąające, należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków. Natomiast zgodnie z pkt 3.4.1 normy, wolne końce sznurków ściąających umieszczone w okolicy pasa mogą wystawać maksymalnie 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko.

dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 6/KJ.8361.273.2012 - k. 12-13
akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej;

Mając na uwadze, iż do kwestionowanych produktów dołączone zostały kartonowe etykiety, które wskazywały, iż rolę dystrybutora w obrocie swetrami pełni przedsiębiorca LICY GOKSEL GULER z siedzibą w Wólce Kosowskiej, Prezes UOKiK podjął czynności wyjaśniające w wyniku których ustalił, iż przedsiębiorca ten zakończył działalność w dniu 29 lipca 2011 r.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, jak również fakt, iż kod kreskowy zamieszczony na etykiecie produktu był nieznan (informacje uzyskane na podstawie wyszukiwarki kodów kreskowych Gepir.pl), Prezes UOKiK pismem z dnia 10 października 2012 r. zlecił Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli u przedsiębiorcy Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie jako ostatniego znanego ogniwa dystrybucji kwestionowanych produktów w celu ustalenia jego roli w obrocie tymi produktami.

dowód: pismo z dnia 10 października 2012 r. – k. 9-8 akt postępowania Prezesa UOKiK;

Pismem z dnia 3 grudnia 2012 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa UOKiK, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli nie ustalono przedsiębiorcy odpowiedzialnego za wprowadzenie na rynek kwestionowanych swetrów. Na podstawie oświadczenia kontrolowanego przedsiębiorcy stwierdzono, iż produkty zostały przez kontrolowanego przedsiębiorcę sprzedane jednorazowo przedsiębiorcy ADESSO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w Andrychowie na podstawie faktury VAT nr z dnia 20 sierpnia 2012 r. nr 0030/12/FVS (liczba swetrów widoczna na dokumencie, tj. 5 000 sztuk, zgodnie z twierdzeniem kontrolowanego odnosi się do różnego rodzaju produktów, którym nadał wewnętrzne oznaczenie”S-78/08”). Kontrola potwierdziła także, iż strona postępowania nie posiada w/w produktu w ofercie handlowej.

dowód: pismo Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 grudnia 2012 r. – k. 10 akt postępowania Prezesa UOKiK; akta kontroli nr KJ.8361.357.2012 – k. 15-1 akt kontroli Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej;

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa swetra DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08) oraz wskazał, iż w przypadku wycofania przez stronę postępowania kwestionowanego swetra z rynku niezbędne jest przedłożenie wszelkich potwierdzających to dowodów.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 11 grudnia 2012 r. – k. 13-12 akt postępowania Prezesa UOKiK;

Ponieważ strona postępowania nie ustosunkowała się do powyższego pisma, pismem z dnia 7 marca 2013 r. Prezes UOKiK poinformował ją o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 7 marca 2013 r. – k. 20 akt postępowania Prezesa UOKiK;

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Ibrahim Kaymaz, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie wprowadził sweter DZD (kod 2099000467157, indeks 121406, kod wewnętrzny S-78/08) na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN - EN 14682 : 2009 jest wyżej opisanym rodzajem normy, ocena ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego swetra została dokonana z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wykazały, że kwestionowany sweter z uwagi na zastosowanie wolnych końców sznurów ściągających w okolicy pasa z trójwymiarowymi ozdobami, bez przymocowania ich do ubioru oraz wystających na długość większą niż 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko może stwarzać zagrożenie dla użytkowników. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, powyższe nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków powstałych na skutek zaczepienia się sznurków o elementy sprzętów na placu zabaw lub poruszające się obiekty (np. drzwi autobusu), co w określonych warunkach stwarza zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia dzieci.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, iż przedmiotowy sweter nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i

pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. wyznaczył stronie postępowania termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. We wskazanym przez Prezesa UOKiK terminie strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających podjęcie działań naprawczych wobec produktów wprowadzonych przez nią na rynek ani dowodów, że produkt jest bezpieczny.

W związku z powyższym, ponieważ kontrola wykazała, iż strona postępowania już nie posiada kwestionowanego swetra na stanie magazynowym, Prezes UOKiK uznał za zasadne nałożenie na stronę postępowania obowiązku podjęcia wobec produktów wprowadzonych na rynek działań naprawczych, które powinny polegać na odebraniu od dystrybutora i dostosowaniu konstrukcji poszczególnych produktów do wymagań bezpieczeństwa poprzez wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości tj. usunięciu trójwymiarowych ozdób z wolnych końców sznurków ściągających oraz zabezpieczeniu ich przed strzępieniem (np. przez zgrzanie termiczne lub zaryglowanie; końce mogą być podwójne lub zawinięte, pod warunkiem, że nie będą stwarzały ryzyka zaczepienia), przymocowaniu sznurków ściągających do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania w co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków, jak również skróceniu sznurków ściągających tak, aby długość wolnych końców sznurka ściągającego nie przekraczała 140 mm gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko. Dowody podjętych działań w postaci oświadczenia dystrybutora kwestionowanego swetra o podjęciu działań naprawczych wobec znajdujących się u niego na stanie magazynowym produktów, faktury za usługę krawiecką, dokumentacji fotograficznej, zgodnie z art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, należy przedstawić Prezesowi UOKiK w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Zastosowany przez Prezesa UOKiK środek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest adekwatny do zagrożenia stwarzanego przez produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania.

Z uwagi na fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK jest uprawniony do nałożenia na nią kary pieniężnej. Zgodnie z art. 33a ust 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na dystrybutorów na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Trzeba podkreślić, iż nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 1 % wartości maksymalnie możliwej do nałożenia kary, bowiem ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł.

Jak już wskazano, kara pieniężna, o której mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną i odczuwalną dolegliwością ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W opinii Prezesa UOKiK, odstąpienie od niej stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za naruszenie obowiązku określonego w art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również powodowałoby niemożność realizacji celów represyjno – wychowawczych, mających na celu wymuszenie na ukaranym podmiocie przestrzegania reguł prawnych w przyszłości.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary w niniejszym postępowaniu wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Mając na uwadze, że sprzedaż hurtowa odzieży jest głównym przedmiotem działalności strony postępowania, Prezes UOKiK uznał ww. okoliczność jako obciążającą. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, iż lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Działalność stron postępowania ma

charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tych przedsiębiorców na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa.

Jako okoliczność łagodzącą, organ nadzoru wziął pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Natomiast, za okoliczność obciążającą organ nadzoru uznał fakt, że kwestionowany sweter stwarza zagrożenie dla dzieci, które zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem, będącej iloczynem liczby produktów wprowadzonych na rynek i ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. W niniejszej sprawie, z uwagi na niedopełnienie przez stronę postępowania obowiązku prowadzenia dokumentacji pozwalającej na przekazanie organowi nadzoru informacji pozwalających na wskazanie dokładnej liczby swetrów wprowadzonych na rynek, Prezes UOKiK przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, jako kryterium pomocniczym, organ nadzoru nie posłużył się korzyścią majątkową osiągniętą ze sprzedaży kwestionowanych produktów. Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę postępowania Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Mając na uwadze powyższe, kara pieniężną w wysokości 1 000 zł nałożona przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów na przedsiębiorcę Ibrahima Kaymaz, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą NIRAN IBRAHIM KAYMAZ w Raszynie jest adekwatna - uwzględnia w należyty sposób stopień oraz okoliczności stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa

UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa
51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymują:

1. NIRAN IBRAHIM KAYMAZ
Ibrahim Kaymaz
ul. Marywilska 44 lok. F39
03-042 Warszawa
2. a/a